

Søndagsdebatt

Mikal Hem
Debatt- og
kronikkansv.

Cornelia Kristiansen

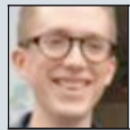
TREKANT: Flere bekymrer seg over at vi er i ferd med å «seksualisere samfunnet» ytterligere. Den utviklingen burde man tvert imot glede seg over.

BANANKLIMAKS: Benjamin Mathias Silseth, Johanna Djena Bråthen Zamble og Even Jørs er programledere i «Trekant». «Jeg skjønner at enkelte, som vokste opp før MS-DOS engang var påtenkt og med en seksualundervisning hvis klimaks var å tre en kondom på en banan, rynker litt på nesen», skriver artikkelforfatteren.

Foto: Melisa Fajkovic

Hurra for seksualiseringen

Kristian Tonning Riise
Høyrepolitiker

PÅ ALLE TV-kanaler florerer det filmer og ungdomsserier der grov vold er regelen heller enn unntaket. Vold på TV er blitt så alminnelig at vi knapt stusser over det lenger. Likevel må det et ungdomsprogram om noe så naturlig som sex til før organisasjoner, politikere og samfunnsdebattanter kaster seg over tastaturet for å kritisere, analysere og problematisere.

Felles for både kritikere og en del tilhengere av «Trekant» er en slags uttrykt bekymring over at vi utvikler oss mot et mer seksualisert samfunn. Vi burde stoppe opp og spørre hva vi legger i dette begrepet og om det egentlig er en negativ utvikling?

TIRILL SJØVOLL, leder i PRESS – Redd Barna Ungdom, er blant dem som har uttrykt bekymring over «seksualiseringen av samfunnet». Hun mener programmet er et resultat av for dårlig seksualundervisning på skolene, og sender ballen videre til foreldre og lærere. Og selv om Edmund Burkes

barnebarn, Torbjørn Røe Isaksen, ikke er eldre enn at han ikke blir provosert av orgasmer på TV, uttrykker han likevel bekymring over at programmet kan være med på å skape et mer «mekanisk» forhold til sex i en ellers skeptisk Morgenbladet-kommentar. Kritikken bærer preg av et litt gammeldags syn på ungdom og seksualitet og en manglende forståelse av hva «Trekant» skal være.

FOR DET FØRSTE er det interessant hvor store krav vi stiller til programmets bredde. Det er altså ikke måte på hvor mange områder man mener at et program om sex på 40 minutter skal dekke. Først etter at man har lagt ut om seksualitetens mørke sider, om grensesetting, følelser, og alskens vanskeligheter, skal det tilsynelatende være lov å nevne i en bisetning at sex også kan være morsomt og spennende. Andre kritiserer at programmet forsøker å være underholdende. Det er tydeligvis bare når et program handler om sex at det blir et selvstendig mål å lage et nitrist program med færrest mulig seere.

Man burde også forstå at det er en del grenser for hva slags samtaler foreldre eller lærere noen gang vil kunne ha om sex med sine barn eller elever. De fleste ungdommer, og kanskje særlig unge gutter, synes det er flaut å diskutere sex med sine foreldre. Foreldre har selvsagt et ansvar for å ta opp temaet likevel, men jeg tror aldri vi kommer dit at ungdommers primærkilde til informasjon om flørtning, kysing, kjærtegn, intime soner og orgasmer blir ens foreldre eller klasselærere.

UNGDOMMER snakker først og fremst om sex med andre ungdommer. Nettopp derfor er det så bra at vi har fått et program for og med ungdommer som nettopp utforsker temaet med en fordomsfri innfallsvinkel. Alternativet til «Trekant» for mange er ikke en samtale med ens foreldre, eller å rekke opp hånda i seksualundervisningstimen på skolen. Effekten av «Trekant» er nok tvert imot at mange unge gutter i årene fremover vil debutere seksuelt med andre referanser enn Thomas «Rocco» Hansen. Det tror jeg er uteluk-

kende positivt, kanskje særlig med hensyn til jentene som er involvert.

Av samme grunn mener jeg det er en dårlig idé å begrense nettilgangen til serien, slik Kringkastingsrådets leder, May-Helen Molvær Grimstad, foreslår for å hindre at unge under 16 ser på. For det første klarer jeg ikke å se hvilke deler av serien som skulle være så farlig for en 15-åring. I tillegg ville nok mange latt være å se programmet hvis alternativet til å følge med via øreplugg og PC-en på gutterommet var å sette seg ned i stuen med potetgullposen og se på sammen med mor og far.

AVSLUTNINGSVIS tror jeg også det er viktig å erkjenne at det er grenser for hva et program om sex faktisk kan lære deg. Et TV-

program vil alltid kunne lære noen hvordan det er å være forelsket, hvor ens egne grenser går, og hva en selv føler i ulike situasjoner. Slike ting kan bare virkelig læres i intime relasjoner med andre. Heldigvis. Noe annet ville jo virkelig vært mekanisk og trist.

Det «Trekant» derimot kan sørge for er at kunnskapen om sex blant ungdom øker. At sex blir en mer naturlig ting å snakke om. Og at det å teste ut sine egne intimgrenser ettersom man oppdager og blir bedre kjent med sin egen seksualitet er noe som er forbundet med glede og spenning, fremfor usikkerhet og stigma. Hvis det er dette som er «et mer seksualisert samfunn» så er det noe vi bare burde ønske velkommen.

JEG SKJØNNER at enkelte, som vokste opp før MS-DOS engang var påtenkt og med en seksualundervisning hvis klimaks var å tre en kondom på en banan, rynker litt på nesen. For den oppvoksende generasjon tror jeg imidlertid dette er en utelukkende positiv samfunnsutvikling.

” Effekten av «Trekant» er at mange unge gutter vil debutere seksuelt med andre referanser enn Thomas «Rocco» Hansen.

Dagbladet

Havnelageret, Langkaia 1, 0150 Oslo.
Postboks 1184, Sentrum, 0107 Oslo.
Sentralbord: **24 00 10 00**
Åpent man.-fre. 07.00-16.00
Stengt lør., søn. og helligdager.
Redaksjonen direkte: **24 00 03 10**
Vaktsjef direkte: **24 00 03 60**

Fotodesk direkte: **24 00 09 00**
E-post: pictures@dagbladet.no
Dagbladet.no direkte: **24 00 00 07**
E-post: nettred@dagbladet.no
Telefax: Dagbladet: **24 00 00 01**
Dagbladet.no: **24 00 01 01**
E-post: sentralbord@dagbladet.no
Tips og digitalfoto: 2400@db.no
Kundeservice: **800 30 100**
E-post: kundeservice@dagbladet.no

AS Dagblad-Trykk: **67 98 94 23**
Dagbladet forbeholder seg retten til å distribuere innsendte innlegg i elektroniske formater.
Si din mening på Dagbladet.no
Dagbladet forbeholder seg retten til å distribuere innsendte innlegg på trykk og i elektroniske formater.
Epost: 2400@dagbladet.no
Tipstelefon: 24 00 00 00

PFU Dagbladet arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonen.
Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. **Adr.:** Rådhusgt. 17 3. etg., pb 46 Sentrum, 0101 Oslo. **Tlf.** 22 40 50 40. **Faks.:** 22 40 50 55. **E-post:** pfu@presse.no